

XLIX. TAJEMSTVÍ EUCHARISTIE

Písmo svaté:

Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, lámal a dával učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte, toto jest mé tělo.“ Pak vzal kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: „Pijte z něho všichni. Neboť toto jest má krev, která zpečetuje smlouvu a prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů. (Mt 26,26 - 28)

Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“ Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“ (1Kor 11, 23 - 26).

Katechismus:

Krátce řečeno je eucharistie souhrnem a celkovým posláním naší víry: „Náš způsob myšlení se shoduje s eucharistií a eucharistie zase potvrzuje náš způsob myšlení.“ Eucharistie je obětí, protože zpřítomňuje oběť kříže, protože je její památkou a protože přivlastňuje její ovoce: „Kristus [...] při Poslední večeři, v noci, kdy byl zrazen (1 Kor 11,23), chtěl zanechat církvi, své milované nevěstě, viditelnou oběť, kterou by byla zpřítomňována ona oběť krvavá, kterou měl přinést jednou provždy na kříži a jejíž památka by se prodlužovala až do konce světa (1 Kor 11,23); spasitelná síla téže oběti by se pak vylévala na odpuštění hříchů, kterých se každodenně dopouštíme.“ (čl. 1327, 1366 KKC)

Text k prohloubení meditace:

Eucharistie (řec. díkuvzdání) obsahuje tajemství. Je to tajemství oběti kříže, a proto ti, kteří následují Krista, kteří jsou jeho učedníky, se zřikají a nesou kříž, a tak vstupují do tajemství Eucharistie. Jestliže chceme poděkovat Ježíši za dar Eucharistie, musíme žít z Eucharistie. Eucharistie je pokrm, který pod podobou chleba a vína skutečně obsahuje Ježíše Krista v jeho těle, krvi a božství, jako pokrm pro duši. V Eucharistii je celý Ježíš, který se stal pokrmem pro duše. Jak řekl Svatý otec Benedikt XVI., Eucharistie jako pokrm byla pečena v náručí trpící lásky Krista. Oheň, na kterém byla Eucharistie upečena, je křest ohně tj. oheň utrpení kříže. Představme si, jak je velká Eucharistie, když je v ní přítomen Ježíš - tělem, krví a božstvím, a když je v ní přítomna smrt a zmrtvýchvstání. Je tam přítomno jeho utrpení a smrt, protože Ježíš se v podobě chleba za nás obětuje. Pod podobou vína prolil Ježíš svou krev za odpuštění hříchů. Tedy celé tajemství Eucharistie vychází z odpuštění hříchů, přičemž Eucharistie doplňuje celé tajemství odpuštění. Proč? Protože odpuštění hříchů přišlo jako plod Ježíšovy oběti na kříži a prolití jeho krve. Odpuštění a odstranění hříchů odnímá smrt a dává život, a pokrm je prostředek k životu. Eucharistie je tedy dovršením odpuštění, protože je pokrmem pro život. V Eucharistii není přítomna jenom „krev, která se prolévá za vás, na odpuštění hříchů“, tedy nejen odpuštění a Boží život, který nám Ježíš dal, ale Eucharistie je také pokrm a nápoj. Řekl: „vezměte a jezte, vezměte a pijte“, proto

Eucharistie je svátostí lásky, protože obnovuje poslušnou lásku k Otci. Obnovuje dar života z lásky k nám, bratřím. Poslušnost a láska k bratřím a pokrm jsou souhrnem Ježíšovy lásky k nám. V Eucharistickém společenství nám dává Ježíš kromě sebe sama také svůj život. Ježíš je Božská osoba. Má božskou přirozenost jako Nebeský Otec, má lidskou přirozenost jako náš bratr. V Eucharistickém společenství nám dává Dar poslušnosti, abychom byli pravými dětmi svého Otce a dar bratrské lásky, abychom byli pravými bratry bližního. Abychom byli Ježíšem proměněni do jeho poslušnosti jako jeho naslouchající děti a jako bratři v bratrské lásce, Ježíš do nás vstupuje a dává nám Boží život, abychom Boha poslouchali a měli větší lásku ke svému bližnímu. Poslušnost a bratrská láska jsou pokračováním Ježíšovy konkrétní přítomnosti v nás po přijetí Eucharistie. Když přijmeme Eucharistii, Ježíš je skutečně a svátostně přítomen v nás, a to přibližně po dobu půl hodiny, když žijeme v evangelní poslušnosti, pak Ježíšova přítomnost v nás je tajemné a stále přebývání Boha v našem srdci. Ježíš řekl *„kdo zachová mé slovo, k tomu přijdeme a učiníme si u něho přibyték“*, a protože poslušnost neexistuje bez víry, a víru nemůžeme přijmout bez pokory, Ježíš nám v Eucharistii dává sílu, sílu naší vůli, abychom mohli poslouchat Otce. Posiluje naši víru, abychom byli stáli v poslušnosti a posiluje naši pokoru, abychom stále, jako spravedliví, kráčeli v pokoře. Skrze eucharistické společenství živíme naši lásku. Eucharistie je tedy svátostí lásky, je svátostí společenství, ale je také svátostí budování svatosti církve. Eucharistie je zdrojem svatosti a svatost spočívá v souladu člověka s Bohem. Eucharistie tedy vychází z odpuštění, stává se pokrmem, stává se svátostí lásky a stává se svátostí společenství, skrze poslušnost k Bohu a lásku k bratřím. Ježíšova přítomnost v nás pokračuje skrze poslušnost k Otci, skrze skutky poslušnosti k Otci a skrze lásku k bratřím. Je proto nejen důležité, ale přímo nezbytné chodit na mši a přijímat i adorovat Eucharistii. Jednou, jedna osoba říkala o. Piovi, *„já, abych došla na mši, tak musím za to zaplatit 25 centů“*, v té době to byly velké peníze. Protože před 70, 80 lety nebyly autobusy a auta, ale byly vozíky s koňmi. A otec Pio jí na to řekl: *„dej všechny své peníze na to, abys šla na mši, protože Ježíš dal svůj život za to, aby nám dal mši“*. Avšak ona mu řekla: *„...ale mě to vezme hodně času, dojet na mši a pak se vracet“* a sv. o. Pio řekl: *„...to nevadí, Ježíš strávil 3 hodiny na kříži“*. *„Ale otče, někdy nemám ani prostředek, jakým bych tam došla.“* O. Pio jí řekl: *„Když můžeš jít na mši, tak buď na mši a buď na ní přítomna, a když nemůžeš být, tak ji slav.“* Jak! Utrpení, že nemůžeš jít na mši dej v oběť, kterou spojíš s obětí Ježíše, a tak slavíš mši. Když nemůžeš jít na mši, tak pros Pána, aby zvětšil tvou poslušnost a lásku a pomohl ti změnit „priority“ života. Pomůže ti k tomu dobře vykonaná a pravidelná svátost smíření.

Předsevzetí:

Využij každou možnost jít na mši a adorovat Ježíše, protože přijímaná a adorovaná eucharistie je jedinečnou oporou pro mé povolání jako křesťana, nebo jako kněze, nebo jako Bohu zasvěcené osoby.

Myšlenka na závěr:

Růst našeho božského života se měří podle lásky k Eucharistii.

(Mons. P. Galeone 24. 5. 2011)